

EL POU...

Bulletí

Informació clarineta

1979
la garriga

QUÈ SÓN TRUMFOS?

**DOSSIER
MUNICIPALS**

PER UN AJUNTAMENT
HONEST I DEMOCRÀTIC

CONVERGÈNCIA
I UNIÓ

ARCADI
MARÍN

PODÒLEG

de Tonsberg

ESCOLA
D'ENSINISTRAMENT,
CRIA I VENDA
DE PASTOR ALEMANY
GUARDERIA CANINA

Barri Rieral, 36, carretera Cànoves, km. 3,400

Telèfon 846 16 47 - CARDEDEU (Barcelona)

OLIMPI

Gran assortiment
per a la quitxalla

C./ CALABRIA, 63 - Tel. 871 50 48

LA GARRIGA

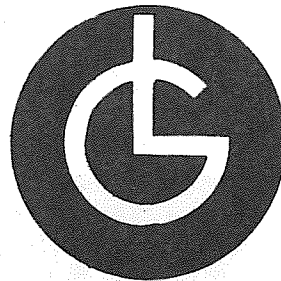
ESPORTS

Bon - Aive

Bonaire, 7
Telèfon 871 42 40

ELECTRODOMÈSTICS

LA GARRIGA

C/. Calàbria, 130
Tel. 871 41 12

CAJA DE PENSIONES
PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS

“la Caixa”

de Catalunya i Balears

A LA GARRIGA: Plaça de l'Església, 1

Telèfon 871 47 40

EL POU...

COLLABORADORS

Aurora Otero
 Antoni Pardo
 Aurelio Rodriguez
 Esteve Mas
 Glòria Font
 Francesc Viñas
 Francesc Archs
 Joan Cruells
 Joan Garriga
 Jordi Valls
 Jaume Guardis
 Josep Musquera
 Josep Mas
 Julieta Sunyol
 Jordi Llimargues
 Manuel Vilar
 Matilde Martinez
 Manuel Porter
 Martí Sunyol
 Núria Albó
 Pep Castells
 Pep Torra
 Pep Miró
 Quique Alcantara
 Josep Gascó

El Pou... no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col·laboradors.

Redacció, administració i publicitat: Saturn. 2

Imprimeix: Impremta Tura
 Calàbria, 12 - La Garriga

Preu: 35 ptes.

Semblava que no havien de venir mai. El 16 de juny del 77 ja hi havia qui les preparava com si haguessin de ser al cap de quatre dies. Es demanaven dimissions a tort i a dret, i ningú no dimitia. Es formaven comissions de control, i ningú no controlava res. Si no per a altra cosa les eleccions van servir per a jugar a democràcia per un quant temps. Només va ser jugar, és clar. La realitat s'anà imposant i hom veié que a les altures no corria gaire pressa. I quan gairebé ningú ja no hi pensava, patapaf!, ens les han clavades com si fossin el primer acte de les festes de primavera. Són les municipals.

Unes altres legislatives ara, per si soles, haurien resultat d'allò més avorrides. És que això d'haver de votar candidatures de sigles incomprensibles formades per noms que no se sap qui són és un plaer que vol un cert grau de sofisticació i de recargolament mental per a ésser fruit en tota la seva extensió. Si no es disposa d'aquestes condicions i d'un cert grau d'imaginació la gent només aprofita dues o tres opcions de les que té per a triar i desaprofita l'oportunitat de tenir un parlament amb quaranta sis o quaranta set partits ben barrejats i diferents.

Sens dubte és matèria opinable el fet que si les legislatives venien al cas o no, però el que no es pot negar és que la seva situació en el temps ha estat perfectament escaient. La campanya electoral ha coincidit per carnaval, temps ideal per a dissimular les disfresses, caretes, carotes i caragrats.

En canvi, la vigília de les eleccions, dimecres de cendra, va ser jornada de reflexió i meditació. «Pulvus eris et pulvo reverteris» sanciona l'Església com a prova de retorn a l'origen. «Et pulvo reverteris» sancionen les urnes el primer de març: han tornat a guanyar els mateixos.

En canvi, les municipals, a un poble com el nostre, són tota una altra cosa. Més planeres: guanyi qui guanyi o peti qui peti tot queda a casa. No fa pas gràcia ni res veure com el noi de la veïna se'ns ha tornat socialista, o com aquell que sempre protestava ara va a la llista dels de tota la vida.

Segurament a vosaltres, com que sou uns tafaners, us interessaria saber si recomanem de votar per algú. La veritat és que encara no ens hem decidit, estem esperant veure qui ens ofereix més.

Que sàpiga el nou ajuntament que nosaltres som el quart poder, i el poder, com tothom sap, corromp. Que si ens deixem comprar? Oh i tant! i fins i tot fem subscripcions! Què es pot esperar d'uns informadors tan poc clars i nets com nosaltres?

Evidentment no pensem deixar espais gratuïts com la televisió. Ara bé, totes les candidatures tenen el dret de passar cinc minutets cada setmana a explicar les seves batalles per la nostra redacció.

Sumari

Simple cuestión semántica ...	4
Safareig	5,6
Ofertes i Demandes	7
Portem al Pou	8,9,10
Esbandida/Programa	11
Esquitxades	13
Corriola	14
Va d'eleccions i mítings ...	16
Les llistes llestes	17
Recuperem la nostra història	18
I dixit	19

Gigi

Garden Shop

ARTICLES DE JARDI
 PLANTES I MAQUINARIA

Banys, 6

SIMPLE CUESTIÓN SEMÁNTICA

Las cuestiones semánticas siempre me han interesado. A los políticos también; y a las feministas y a mucha más gente que sin saber lo que es semántica se pelea por cuestiones de mala interpretación de las palabras.

Los políticos arman grandes revuelos cuando, después de firmar un tratado, lo traducen a otros idiomas. A la hora de llevarlo a la práctica, un diplomático utiliza la versión inglesa, otro la francesa y terminan por discutir de problemas lingüísticos y de la situación de las comas, sin ponerse de acuerdo.

El caso es que la lengua es el único medio y molde donde verter los pensamientos e ideas. Sí, a alguno se le puede ocurrir que la palabra «único» es excluyente pero, no se me ocurre cómo puede hacerse una constitución o un programa político con música sinfónica o un tratado de paz árabe-israelí en una serie de cuadros impresionistas.

Problemas semánticos tenía la feminista de turno cuando expuso sus teorías sobre el machismo en el lenguaje por la inexistencia del correspondiente femenino en ciertas profesiones consideradas de cierta categoría social: se dice «la médico» y no «la médica» o «la abogado» y no «la abogada».

Confieso que esta apreciación me trajo preocupado algunos días porque no faltándoles un punto de razón no acababa de convencerme la teoría por incompleta y parcial, o en vano la lengua es materna y no paterna y, en cuanto al uso, fama tienen las féminas de ser quienes más utilizan el don del habla, aunque dejo de estar seguro de la veracidad de esa fama si tomo el lunes una taza de café en la barra del bar. Por otra parte, tampoco estoy muy seguro de si sería calificado de «feminista» en caso de convertirme en defensor de los derechos femeninos... No obstante, comprendo la preocupación de la señora, preocupada por tener que expresar sus ideas feministas en un lenguaje calificado de machista. Gran contradicción.

Debo hacer público mi agradecimiento a la señora antedicha porque me ha permitido su apreciación completar

mis teorías y hacer un gran descubrimiento lingüístico que no dudo aparecerá en breve en todos los textos y manuales de lenguaje desde los niveles más elementales. Tengo algunas dudas, como he dicho, de que el lenguaje sea machista pero, de lo que no hay duda es de que la lengua, al menos el castellano, es «DE DERECHAS».

Veamos si no: Cuando una persona no hace nada bien, se le dice: «no haces una cosa "A DERECHAS"». Si durante la jornada nada sale a la medida de nuestros deseos, decimos: «Hoy me he levantado con el **pie izquierdo**». La persona que maneja bien el instrumental de su ocio, es una persona **DIESTRA**. El sospechoso de las películas, el malo, tiene cara **SINIESTRA**. En fin, que si a los políticos se les compara con los toreros porque han de capear los bravos toros del paro, la subida de precios, etc., da la casualidad que en nuestro idioma un torero es un **DIESTRO**.

Todas estas consideraciones me parecen de suficiente peso como para ratificarme en la afirmación de que el lenguaje, además de ser machista, es le **DERECHAS**.

El que acepte esta tesis —y parece difícil poner objeciones serias contra ella— no se ha de asustar de las deducciones hechas de acuerdo a todos los principios de la más pura lógica:

Que todos los partidos políticos hablan un lenguaje de derechas (desconozco si la situación cambia al emplear otros moldes lingüísticos).

Que caso de ganar unas elecciones, a pesar de los problemas antedichos, las izquierdas, al llegar al poder, gobernarán «**A Derechas**» y sus gobernantes no tendrán más remedio que ser **diestros** ante los toros que se les vengán encima.

Otra opción es cambiar —difícil cosa— las costumbres lingüísticas y llamar al obrar rectamente «**obrar a izquierdas**» y al ser entendido en un oficio «**ser siniestro**» al igual que en la época de la postguerra se le llamó a la popular ensaladilla rusa ensaladilla nacional.

AURELIO RGUEZ. PUERTA

VOTEU

Unió Independents La Garriga

OREMUS!

Donem gràcies a la Junta del Col·legi Sant Lluís per la propaganda tan poc clarineta que ha donat als seus **sacrificats**. Degut a l'augment de la demanda, hem hagut de fer una segona edició.

DADES PER A LA HISTÒRIA

Un detectiu privat instal·la secretament —com és lògic— un servei d'observació i vigilància a La Garriga, seguint les peripècies de la confecció de les llistes per a les tres candidatures a les eleccions municipals. Ara se n'ha anat uns quants dies de vacances, però ha deixat les fitxes que havia anat omplint; és l'única falla que ha tingut, perquè els serveis de contraespionatge del «Pou» se n'han pogut assabentar, però no desvetllaran el secret. Quin gran home! Quina perspicàcia, intuïció, audàcia i energia! La recopilació que obtingué de telefonades, entrevistes, visites, discussions, reunions, converses, xafarderies, rumors, insults, suborns, promeses, etc. és impressionant!

En arribar al lloc —també secret— on passa uns dies de descans, la premsa local ja en sabia alguna cosa i l'interviua; ell digué que pensa fer-ne un llarg estudi, però no defugí pas la idea d'escriure una novel·la aprofitant tota aquella riquesa de material; tot i que mai no ha estat un novel·lista. Per la informació que en tenim pot esdevenir un «Best-Seller» a nivell nacional. El tripijoc, l'idealisme, l'oportunisme, l'amistat, la coacció, l'interès, la passió pel joc, etc., encarnats en personatges de carn i ossos que ell visità personalment apareixerien en aquesta novel·la que estem segurs de veure publicada aviat. I no dubtem pas del seu èxit, per poca salsa que hi posi. El «Pou» podria demanar-ne la distribució en exclusiva; només és un suggeriment.

Ens fa la impressió que hi ha un candidat que confon unes eleccions amb unes oposicions. No volem assenyalar, que fa lleig, però ho diem per la seva incansable vocació d'eternitzar-se dintre l'Ajuntament, i des d'allà, és clar, continuar remenant les pomes —ai no!—, volem dir les cireres, perdó!

L'Anton Planas díxit: 1. Que tot el dia és fora de la Garriga. — 2. Que desconeix el poble. — 3. Que les declaracions al Pou havien de ser per escrit. O sigui que de sortir aquest com a primera Autoritat municipal, podem disposar d'un Alcalde a distància, un Alcalde de si t'encerto t'endevino, i que ens pot contestar a les consultes del poble, per correu, o per telegrama. I, per què no per telèfon, o a crits, ell des de la Muntanyeta i nosaltres reunits a la Plaça de Can Dachs?

Amb 39 candidats públics que durant 4 anys treballin pel poble podem veure'ns obsequiats amb: 3 equips municipals de futbol, amb reserves i equip arbitral, i 1 bombeta de 40 per il·luminar el poble.

La primavera socialista. Primavera de corte alemán en El Corte Inglés.

En bona lògica històrica, política i estadística a la Garriga hauria de guanyar una candidatura «passota» que tingués el vot de la gent que tant se li'n fot tot.

Un lector preocupat ens pregunta si anar als mitings pot servir com a penitència quaresmal. Ens hem informat acuradament i podem contestar tanmateix que sí. Sense abusar-ne però, que l'excés pot constituir plaer masoquista.

Segons «Unión Nacional» el català només és usat per un quinze per cent de la població de Catalunya i per això fan els mitings en castellà. Sigui quin sigui el percentatge ells no el faran variar gaire amb la seva actitud.

Donat l'èxit en la venda de caldo concentrat Avecrem, després de la seva publicitat televisiva, l'esquerra garriguenca adopta la seva música i li posa nova lletra: PSC... PSUC PSUC... PSC...

Es busquen dependents per a candidatura d'independents, dependents dels seus interessos.

Karl Marx es presenta a les municipals de Trèveris, lloc número 12, candidatura d'esquerres tot i no pertànyer a cap partit.

A veure: Si en Rafael Nualart, senyora i onze fills omplien una llista per què li ha calgut fer-ne una altra? Bé vaja, un oblit imperdonable, Rafael!

PUJADA D'ESCALAFÓ

El d'en Vintró. L'únic que s'ha donat de baixa de l'Associació, i ara es troba d'alta a la llista de Convergència i Unió.

COM ELS BOLETS

De cop i volta han crescut com els bolets els simpatitzants o militants d'UCD a la Garriga, que, respecte el 15 de juny del 77, han augmentat els seus vots en prop d'un 50%. És curiós, però, que ningú no manifesti clarament ser-ne militant. Per això diem que semblen com els bolets, que neixen amb les pluges i la climatologia electoral i després s'esfumen, es difuminen i desapareixen fins a les properes eleccions. Ja seria hora que fossin bolets permanents per aclarir les regles del joc, perquè ser militant d'un partit —el que sigui— ja no és ni un delictes, ni un perill públic. I així la democràcia guanyaria un nou escó en el nostre poble.

SEMPRE ELS COLLECCIONISTES

Els interventors i els apoderats estaven desconcertats, preocupats, atabalats, pel que veien: militants del PSUC agafant paperetes de l'UNE; militants de CDC fent el mateix amb les de la PIPPA; els del PSC agafant les de CD, etc. Què era tot allò? És que s'havien venut l'enteniment?

No. En el nostre poble el colleccionisme té unes arrels molt profundes i no es podia deixar passar per alt aquella ocasió. I un lector comentà, molt seriosament, que totes aquelles paperetes les enquadraria i les penjaria a la paret de casa seva, com una obra d'art que reflectís la nostra bogeria col·lectiva. Era un colleccionista amb pessigolleig d'historiador; aneu a saber si en farà un estudi per a la posteritat.

SOBRE ALGUNA LLISTA

Independents d'esquerra han topat contra algun Partit i algun Sindicat. Resultat: a les llistes electorals no hi han anat. «Moraleja»: si en aquesta democràcia vols prosperar, porta un carnet a la mà, ja que si ets independent aniràs de gairell. Oremus.

VARIACIONS SOBRE UN MATEIX TEMA

Unió d'Esquerres Garriguenques

- Esquerdés garriguenques unides.
- Unió d'esquena a independents d'esquerra de la Garriga.
- Garriguenca unida a les esquerdes.

Convergència i Unió

- Conveniència i Unió.
- En Martí i 12 més és Unió de Conveniència.
- Suggestència i un no.

Unió d'Independents de la Garriga

- Unió de dependents de la Dreta, de la Garriga.
- Una, Grande y Libre.
- Rafael Nualart i altres de la Garriga.

UNES ALTRES VARIACIONS

- Se siente, se siente: en Pere Surigué está ausente. Veurem.
- Pon tu voto a trabajar... y tu cuerpo a descansar.
- Qui ha dut a terme les ereccions? Centrem-nos.
- Unió de Sentistes de Catalunya.

VAGUES

Hi va haver eleccions perquè hi havia vagues o vagues perquè hi havia eleccions? No ho sabem del tot. El cas és que un allau de vagues ha esporuguit les velletes de l'asil i altres bellements de la població. Es busca un tal «CONVENI» que és l'agitador de les masses. La cosa a afectat el ram de la fusta, del tèxtil i de la banca. D'altres com els forners han vist convertit el nostre poble en la reserva nutritiva del Vallès. L'esmentat senyor Conveni Coll Ectiu sembla que pateix una grip amb forts maldecaps i febrades que l'han allunyat de la pàtria del consens.

«OMO LAVA MAS BLANCO»

No sé qui llençà la frase, a ple carrer. Les penjarelles al mig de la Plaça de l'Església dels cartells de l'UNE, però, semblaven l'anunci d'un detergent impecable; amb el blanc de la roba netíssima de l'Espanya imperial, i el blau del vell «blauet» de les antigues bugades. Tothom se les enginya com pot de cara a unes eleccions, però el suggeriment d'una bugada com anunci publicitari, no sols ens ha tocat el cor als del «Pou» per les afinitats bugaderes, sinó que potser farà furor en el futur.

PERRUQUERIA

Emmy

Carrer de la Cava
LA GARRIGA

OFERTA: S'ofereix casa en bon estat, al carrer gran, per llogar màxim durant quatre anys. Especialment indicada per a aspirants a alcalde.

P. D. Recordem que viure al carrer gran ha estat una condició indispensable per als batlles dels últims anys i per als actuals aspirants.

Interessats dirigir-se a Can Dachs, a les 12 de la nit.

Tres dones alliberades volen fer candidatura feminista perquè creiem que l'Ajuntament necessita un toc femení. Interessades escriviu a «El Pou...», ref. «Les 3 maries».

Nota: Escriviu aviat perquè tinguem temps de parlar-ne amb els nostres marits.

AVIS. Tractem (si encara s'hi és a temps), ULLS DE POLL - «JOANETES» - DURÍCIES - (DISSIMULAR MULES) i tot tipus d'imperficcions degudes al treball dur.

ES RECOMANA EL SERVEI ESPECIAL ALS PRÒXIMS DIRECTIUS DEL NOSTRE EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT, que de ben segur tindran força durícies per a dissimular.

Discreció i bons preus.

GANGA

S'ofereix obrer en bon ús per a candidatura del color que sigui.

Ofereix:

- poder parlar en català amb accent granadí, gallec i murcià
- ensenyar carnet d'afiliació a cinc centrals diferents
- no empenyar gaire si surt elegit
- si continua amb el carnet d'atur fer un mínim de tres mítings setmanals
- posar-se corbata si cal amb els colors de les quatre barres
- fer «xapucetes» els dissabtes a ca l'alcalde
- aportar entre 12 i 13 vots autènticament obrers.

Demana:

- plaça de municipal o enterramorts en cas de no sortir elegit.

Es poden negociar condicions especials en cas que es vulgui que la dona i la cunyada també figurin a la candidatura.

Interessats escriuiu a El Pou... Bullent, ref. «Obrer multicolor». Total reserva.

AVIS

Per a Candidatura d'Esquerra es busquen dones, obrers i castellans. Abstenir-se capellans.

APROFITEU-HO

M'ofereixo per a anar a tres candidatures a qualsevol lloc de la llista. Només demano, durant quatre anys, tenir serveis gratuïts de tintoreria, farmàcia o escola, segons s'escaigui.

Escriuiu a «El Pou... », ref. «un que ho veu clar».

OPORTUNITAT

Es demana dona per a candidatura de mascles. Millor que porti amigues.

Escriuiu, enviant foto, a «El Pou... », ref. «ebullició electoral».

ALEMANY NADIU

S'ofereix traductor d'alemany per a consignes arribades a darrera hora. Escriuiu a «El Pou... » ref. «integració a Europa».

ATURATS

Es demana obrer que hagi estat a la presó encara que sigui per matar un gat amb la moto durant un estat d'excepció. Si convé se li comprarà una moto nova.

Escriuiu a «El Pou... », ref. «represaliat».

VOLEM GANDULS

AMB PENQUES

Es demana gent per a candidatura que no pensa conservar l'harmonia de la Ronda del Carril, ni conservar l'aire net, ni conservar els espais verds, ni conservar els boscos nets, ni conservar el patrimoni arquitectònic del poble.

Com que és un partit conservador se li ofereix conservar el registre de la propietat.

Escriuiu a «El Pou... Bullent», ref. «d'on n'hi ha en raja».

ELECCIONS 1979

Per a les eleccions generals, ens hem gastat un dineral i per a les Municipals, ens gastarem l'últim reial.

Molt difícil és elegir ara amb tants cartells, noms i mítings, tots semblen bons de cantó i cara però no saps com són de dins.

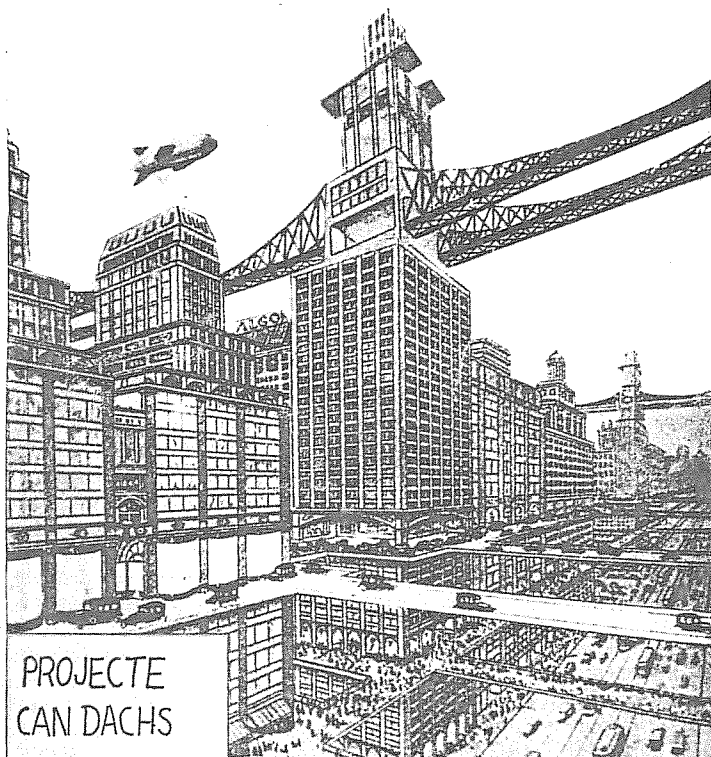
Pensem on posarem els peus i caminem amb ells ben plans, un deure tens, si amb fe creus donar el vot a bones mans.

Treball segur per a quatre anys tindrà el nou «consistori», no cal dimitir-ne abans sense permís del conveni.

Els vells bastons dels consellers, depositaran ells, ben cuidats, l'Ajuntament no té diners i vénen grans solemnitats.

També parlarem de la vara, i del batlle que la durà, d'esquerres, dretes o dels d'ara més tard el poble ho dirà.

Ramon Mercader

PROJECTE
CAN DACHS

PORTEM AL POU

Pensem que en un Ajuntament Democràtic, la figura de l'alcalde les seves actituds i opinions seran una més en el conjunt dels consellers. Tot i així, aquesta vegada ens ha semblat interessant intentar portar al POU els tres caps de llista de les tres candidatures de la Garriga. O sigui, els tres alcaldables, ja que l'Alcalde serà el cap de la candidatura que més vots hagi tingut.

Els hem intentat portar tots tres al Pou, no tant per acostar-nos a les seves personalitats —prou conegudes, vau!— sinó fonamentalment pel que fa a copsar les seves opinions i actituds sobre uns temes d'interès local i general. Però l'intent ha estat fallit. El cap de la candidatura Unió d'Independents de la Garriga, L'Anton Planas, després de consultar la conveniència o no de deixar-se entrevistar, ens va dir que, per acord dels membres de la seva candidatura, a la que es deu, no podia contestar-nos cap entrevista si no era feta per escrit i sabent el qüestionari amb anticipació. No ho vam acceptar ja que per un costat l'entrevista perdia autenticitat, i per l'altre, era jugar amb avantatge sobre els altres dos candidats que ja s'havien sotmès a les nostres condicions.

És important saber que les entrevistes varen estar fetes directament i individualment, que l'entrevistat no coneixia ni el qüestionari ni les respostes que els altres havien contestat. També cal assenyalar que mentre en les primeres preguntes els vàrem deixar estendre's en les explicacions, a partir d'un moment donat, els vàrem exigir de respondre'ns gairebé telegràficament —com si es tractés d'un test—. Som conscients que amb aquest procediment impediem de poder matisar alguns aspectes que de vegades són necessaris. Vam considerar, però, que per això altres ocasions hi haurà, i d'altres mitjans també.

NÚRIA ALBÓ, CAP DE LLISTA D'«UNIO D'ESQUERRES GARRIGUENQUES»

—Per què et presentes com a cap de la teva candidatura?

—Perquè no hi havia cap altre independent disposat a anar-hi.

—Quins són, al teu parer, els tres problemes més urgents que té plantejats la Garriga i quina solució hi veus?

—El problema urbanístic, el sanitari i l'ensenyament. Les solucions s'han d'estudiar, i fer els possibles perquè se solucionin. Una d'urbanística, que és la de la Ronda del Carril, naturalment impedir que tiri endavant.

—Quines activitats culturals veus prioritàries a l'hora de distribuir el pressupost municipal?

—Totes les que servissin per integrar a tots els components de la població en activitats comunes.

—En un Ajuntament democràtic quin creus que ha de ser el paper de l'alcalde i la seva relació amb els consellers?

—Jo us diria que l'alcalde ha de ser una mena de poder executiu exclusivament.

—Quina ha de ser la relació entre l'Ajuntament i el poble?

—Crec que l'Ajuntament ha de ser el màxim obert i hauria de saber crear la impressió i la confiança que ho és.

—Creus que la Llei del Sòl deixa marge d'actuació democràtica a l'Ajuntament?

—No la conec i no la puc contestar.

—Què en penses del text de l'Estatut referent als municipis?

—Que és una millora, que potser caldria acabar d'arrodonar-ho, però que almenys seria un començament.

—Ja sabem que no depèn de tu, però si de tu depengués, quin seria el primer acte com alcaldesa?

—Faria plantar roses a les criatures, el dia de Sant Jordi, al bosc de Can Terrés. Com ja s'havia planejat a nivell d'alguns mestres, per començar una tradició d'aglutinar les escoles.

MARTÍ SUÑOL, CAP DE LLISTA DE «CONVERGÈNCIA I UNIO»

—Per què et presentes com a cap de la teva candidatura?

—Jo em presento per una qüestió de coherència política i d'ètica. Si he anat portant una activitat durant una colla d'anys, sobretot respecte a la cosa catalana, m'ha semblat que en aquest moment havia de continuar i que tancar-se a casa era una inhibició i no ser coherent amb mi mateix. Crec que havia d'encapçalar la llista ja que sóc el cap de C.D.C. a la Garriga.

—Quins són, al teu parer, els tres problemes més urgents que té plantejats la Garriga i quina solució hi veus?

—Això és bastant complicat, però en principi crec que el primer és el pro-

blema de l'urbanisme, i la primera part per a la seva solució és la revisió del Pla General d'Ordenació. Evidentment l'urbanisme afecta problemes tan difícils de resoldre com el tipus de creixement equilibrat que ha de tenir la població, el tipus d'hàbitat, fer que la Garriga sigui un poble realment habitable, etc. El segon és el problema de la Cultura i de l'ensenyament. Si un poble ha de tenir unes condicions de vida social, és necessari que des de la base hi hagi una educació cívica i cultural de les que n'està mancat a causa de la política que s'ha portat. La solució la veig en dues vessants. D'una banda hi ha la qüestió estrictament escolar: un Institut, la catalanització de l'escola, etc.; i de l'altra, el que en podríem dir educació Cívica, que seria una versió moderna d'allò que en deïem «urbanitat», o sigui donar a la gent una consciència de ciutadania que no té.

De cara al tercer problema, hi ha dos temes que considero al mateix nivell i que amb la precipitació de les respostes m'és difícil de dir quin és més urgent: Un és la qüestió d'hisenda i pressupostos i l'altre la qüestió sanitària. El primer és un aspecte difícil. S'ha de veure exactament tot com està. I que hi hagi un repartiment vers les necessitats més urgents ja que s'han gastat molts diners en coses bastant inútils quan n'hi ha d'altres més importants; em refereixo a la cosa escolar, a la infraestructura, i

ELS CAPS DE LLISTA

això va lligat amb la cosa sanitària i ja de caire ecològic. Quan s'ha anat a aclarir a l'Ajuntament la cosa dels pressupostos municipals, el mateix tipus de confecció del pressupost, segons la Llei del Règim local, és una cosa confusa i no arribes a entendre ben bé en què es gasta. Les partides passen d'una cosa a l'altra, encara que això no es pot fer. I així ens trobem que s'han donat diners a l'Olímpic i a coses de tipus esportiu i no se n'han donat per a campanyes de desratització, ni de clavegueres, és a dir par a coses d'infraestructura sanitària. Ni en cultura.

—Quines activitats culturals veus prioritàries a l'hora de distribuir el pressupost municipal?

—No es pot parlar d'activitats concretes sinó de directrius generals de la política cultural. El Conseller de Cultura, com els altres consellers, s'ha de rodejar d'un equip que l'ajudi i s'ha d'anar cap a la fomentació del que en podríem dir «cultura popular», per donar a tothom un coneixement real de país, a partir del poble i de la comarca. I això tant de cara als nadius d'aquí com als immigrants. A un altre ni

vell hi ha la qüestió de les biblioteques, i el seu accés per part d'estudiants d'EGB, i també la potenciació de treballs d'investigació, fonamentalment de temes locals.

—En un Ajuntament democràtic, quin creus que ha de ser el paper de l'alcalde i la seva relació amb els consellers?

—Jo veig bastant l'alcalde com una figura coordinadora entre les diferents regiduries. Evidentment la figura totalitària i personalista de l'alcalde ha de quedar totalment descartada. També hi ha de quedar el que diu l'actual Llei de Règim Local: que la Permanent té uns poders molt amples. Cada regidor ha de tenir un equip i treballar amb ell, i l'alcalde ha d'estar en constant relació amb els caps de cada conselleria.

—Quina ha de ser la relació entre l'Ajuntament i el poble?

—L'Ajuntament ha d'estar obert, extraordinàriament obert a entitats cívi-ques, tot demanant la seva col·laboració. No pot ser com fins ara, que l'Ajuntament és un lloc tancat del qual el poble en desconfia i se'n desentén. Això considero que serà difícil perquè la pràctica democràtica no la tenim i cal assolir-la.

—Creus que la Llei del Sòl deixa marge d'actuació democràtica a l'Ajuntament?

—Em sap molt greu no poder con-estar bé aquesta pregunta. En principi, no conec bé la Llei del Sòl. Considero que la Revisió del Pla General d'Urbanisme permetrà compensar els disbarats que hi pugui haver projectats. I evidentment s'ha d'anar, d'una manera molt clara cap a evitar que determinats senyors se'n puguin beneficiar.

També s'ha d'anar a la llarga cap a una política de municipalització del Sòl. I com a primer pas cal aprofitar el que diu la Llei del Règim Local quant a l'adquisició, per part de l'Ajuntament, d'un patrimoni que no té i que es necessitarà pels serveis públics que s'hagin de crear.

—Què en penses del text de l'Estatut referent al municipis?

—La veritat és que tampoc no el conec massa. L'Estatut encara no està aprovat. S'haurà d'estudiar més a fons. Veig fonamental la relació entre els Ajuntaments i la Conselleria de Governació de la Generalitat.

Ideas Sati

para decoración textil

Sativel
Satileno
Sati/ibra
Sativur

TEST

MARTÍ SUÑOL

—Ja sabem que no depèn de tu, però si de tu depengués, quin seria el primer acte com alcalde?

—Pel meu gust personal, la catalanització total de l'Ajuntament.

—Ronda del Carril?

—Sí a mantenir una zona humanament habitable.

—Ambulatori?

—Imprescindible, però difícil.

—Ambulància?

—Urgent.

—La Riera?

—A solucionar mancomunadament des de Centelles a Granollers.

—Escombraries?

—Requereix una solució mancomunada, difícil, cara, però urgent.

—L'illa Raspall?

—Conservació. Estudiar possibles utilitzacions per a serveis comunitaris i acord amb la Generalitat.

—Pla d'Ordenació?

—Revisió.

—Rètols dels carrers?

—Catalanitzar els noms, i canviar els que tots sabem.

—Can Dachs?

—Convocar un Concurs d'idees, que es faci la plaça agradable i utilitzable.

—Escorxador municipal?

—És necessària la construcció d'un nou escorxador, problema difícil i car. Quant a municipal o no, és un tema complex, s'ha d'estudiar.

—Informacions públiques?

—Necessàries, i a diferents nivells: públiques, escrites, sectorials.

—Associació de Veïns?

—Una entitat que considero molt important. S'ha d'arrelar més al poble. Ha de tenir una actitud crítica i de col·laboració.

—Pou... Bullent?

—Una publicació que, per ara, veig molt ben orientada i que ha de mantenir el to que té.

—Escola pública i gratuïta?

—Evidentment. I segons les directrius de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat.

—Franco?

—Una gran desgràcia col·lectiva.

—Nom d'un polític català actual.

—Jordi Pujol.

—Nom d'un polític de l'Estat espanyol.

—I s'hi fotéssim en Carrillo?

—Nom d'un llibre.

—Tirant lo Blanc.

—Assemblea de Catalunya?

—Fet històric molt important i positiu.

—Podries donar-nos una definició breu de la Garriga?

—Poble geogràficament ben situat, encara habitable i amb possibilitats de mantenir-l'hi. D'unes possibilitats humanes, socials i culturals esperançadores.

NÚRIA ALBÓ

—Ja sabem que no depèn de tu, però si de tu depengués, quin seria el primer acte com alcaldessa?

—Faria plantar roses a les criatures, el dia de Sant Jordi, al bosc de Can Terrés. Com ja s'havia planejat a nivell d'alguns mestres, per començar una tradició d'aglutinar les escoles.

—Ronda del Carril?

—Salvar-la, i tant!

—Ambulatori?

—Crear-lo.

—Ambulància?

—Tenir-ne.

—La Riera?

—Purificar-la. Tan maca que era quan jo era petita!

—Escombraries?

—S'hauria d'estudiar el poder tenir crematoris en comunitat amb els veïns.

—L'illa Raspall?

—Conservar-la i que fos patrimoni del poble.

—Pla d'Ordenació Urbana?

—S'hauria de fer.

—Rètols dels carrers?

—Tots catalans i amb els canvis que el poble demana.

—Informacions públiques?

—Que existissin, que fossin clares i veraces.

—Can Dachs?

—Que almenys fos una plaça popular!

—Escorxador municipal?

—No estic prou al cas.

—Escola pública i gratuïta?

—Sí, ja ho crec!

—El Pou... Bullent?

—Endavant i crits!

—Associació de Veïns?

—Molt important com a oposició i com a col·laboració.

—Assemblea de Catalunya?

—Ha estat la base de la majoria de les realitzacions. La Generalitat no l'ha portat només en Suárez!

—Franco?

—R.I.P.

—Nom d'un polític català actual.

—Benet.

—Nom d'un polític de l'Estat espanyol.

—Alfonso Guerra.

—Nom d'un llibre?

—Catalunya sota el règim franquista.

—Podries donar-nos una definició breu de la Garriga?

—Un poble que ha canviat d'estructura en pocs anys i que té dificultats per a arribar a una síntesi.

L'únic comentari que podem fer sobre el resultat de l'entrevista és la coincidència en algunes respostes, en la manca d'informació sobre alguns temes, i en l'honestedat de reconèixer-la. Tot, inclús el silenci voluntari d'una de les candidatures, parla per si mateix.

Des d'aquí lamentem no haver pogut oferir una visió de conjunt, com era el nostre objectiu; ho ha impedit una sèrie de trabes amb les que la dreta garriguenca ens demostra que no ha abandonat la seva tradicional por a donar la cara.

MATILDE MARTINEZ
JOSEP MAS

ESBANDIDA

¿La Garriga o la Garriga?

Afegint una nota més en resposta a la carta del Sr. Miró, voldriem recalcar que, si en parlar de nosaltres, diem que som «garriguencs» i no pas «lagarriguencs», indiquem que l'article «la» no és essencial al nom del nostre poble i que, per tant, no cal escriure'l amb majúscula. De tota manera tant a la llista de telèfons com a l'índex de l'Atlas de Catalunya editat per DIAFRA, trobem *La Garriga*, així. Això ens dóna opció a la veritat, que és allà on diuen que hi ha el gust.

En canvi no hi ha dubte pel que fa a *Querol*. Aquesta és la seva expressió ortogràfica correcta i no pas Carol, com inadvertidament vam escriure nosaltres.

En un número anterior del Pou, demanàvem l'ajuda d'algun caçador intel·ligent que ens ajudés a desencauar errades, sempre involuntàries, no cal dir-ho! Mentre esperem que els estimats lectors ens treguin els drapets al sol, ho farem nosaltres i així, tot queda a casa.

Per exemple: Confirmant la teoria que tretze és un mal número, a la pàgina 13 s'han infiltrat uns quants submarins que atempten contra la puresa de la llengua i que ara ensorrarem a les profunditats:

— allà on diu «la il·lusió de que», cal fer fora el *de*, ja que davant de «que» no hi pot anar cap preposició. Hauria de dir, doncs: «la il·lusió que...».

— una mica més endavant hi ha el mot «tres-centes» escrit junt en comptes de separat, que és com ha de ser.

— també s'ha incorporat a files una «s» de massa a la paraula «imprecisió» que ara hem tret per no fer mal d'ulls.

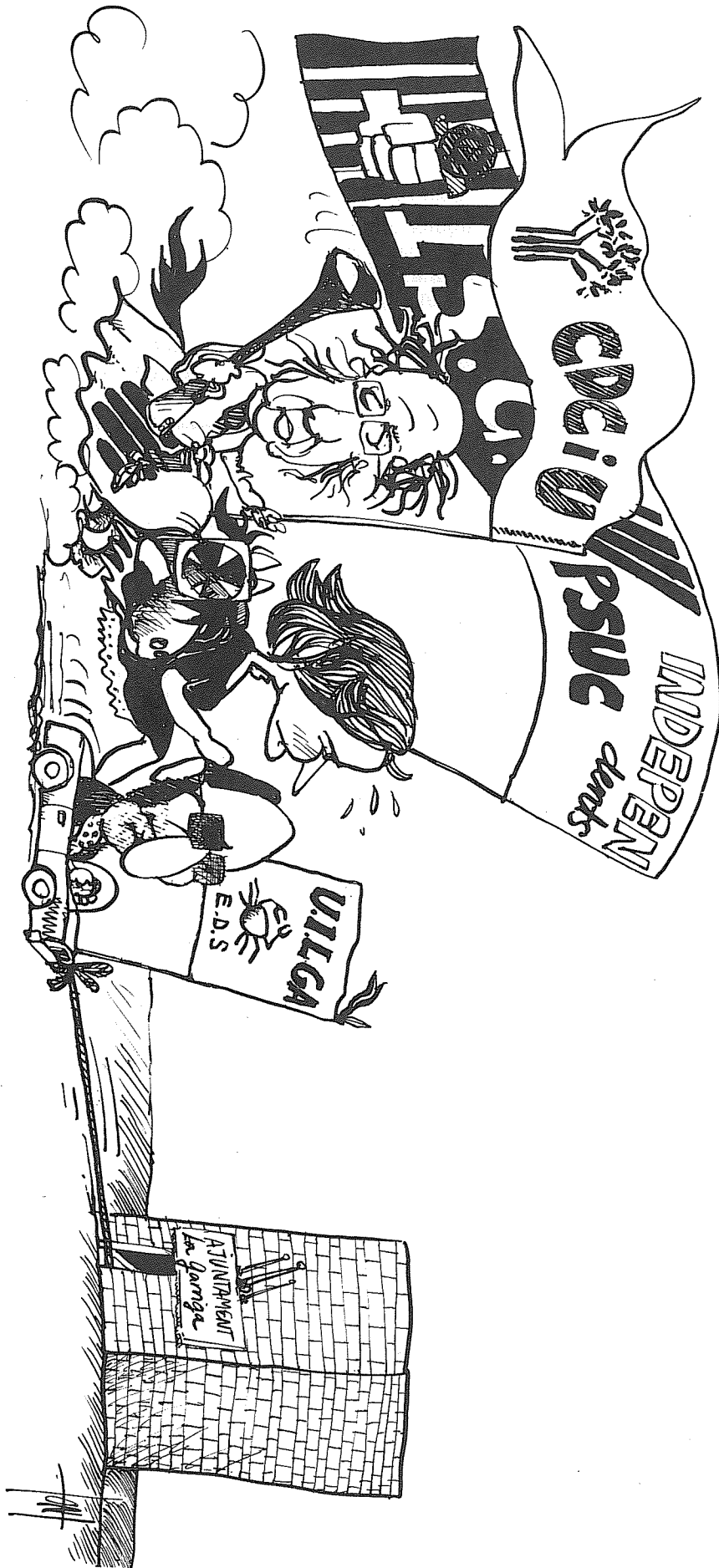
— en parlar de la premsa de la gent quan anava a votar, i sens dubte, degut a la mateixa precipitació, es van unir «de» i «premsa» que han d'anar separats.

— i, per acabar, perquè semblaria que tirem massa pedres a la nostra pròpia teulada, diguem que hi ha dos accents de massa: l'un quan parlar que a La Garriga es *venen* molts dècims de loteria. El «vé-*nen*» accentuat és el del verb «venir». L'altra, quan parla que ens feien anar com un ramat de «bens». Els «béns» amb accent són els que porten el pes de la riquesa a sobre, és clar.

PROGRAMA ELECTORAL DEL POU

El Pou defensarà:

- La construcció d'un aeroport a Rosanes, amb un pont aeri amb Barcelona, i Granollers.
- Que cada banc o caixa de la localitat tingui cura d'una conselleria, al cap i a la fi, d'una manera o d'una altra el nou Consistori hi haurà d'anar a parar.
- Independència administrativa per al barri de Querol, ja que té els recursos suficients, agricultura, indústria tèxtil, etc. i el que realment ens ha fet decidir: un safareig comunitari on encara hi fan bugada.
- Un programa espacial, per aconseguir la conquesta definitiva de la lluna, que de fet ja hi som.
- Trasllat del cementiri a la plaça (?) de Can Dachs, ja que fa temps que la cosa està un xic morta i ara ens hi fan els nínxols.
- Adquisició d'una màquina de calcular que regalarem a Mossèn Manel, així no errarà els estats de comptes que ofereix cada final d'any. Suposem que la deixarà a la Cooperativa de Sant Lluís, perquè hi puguin comptar les planes que els dediquem cada número, d'una manera clara i neta.
- Derruir l'actual edifici de l'Ajuntament per tal de poder pagar els deutes de l'Olimpic. Tant és pagar jugadors totxos, com amb totxos pagar jugadors.
- Penjar un mirallet en cada pi propietat del senyor Nualart per tal que brilli la seva gestió.
- Finalment el nou consistori adquirirà cinc embuts que plens de bombons i embolicats amb celofana seran regalats als darrers batlles franquistes en acte públic i ballada de sardanes, que s'organitzarà en una estrada instal·lada sobre la bassa de Can Joan de la Font mentre s'enfonsa lentament.

TARARARA - TI-TA-TI-TA-TAAA!!

ESQUITXADES

8 DE MARÇ

El vuit de març de 1908, cent vint-i-nou obreres de l'empresa tèxtil COTTON de New York es van tancar a la fàbrica tot reivindicant unes millors condicions de feina. L'amo va recórrer a la tropa per a fer-les sortir, i, en negar-se a abandonar la fàbrica, els soldats van llançar bombes incendiàries contra l'edifici, que es va cremar amb les dones a dins. Les 129 dones van morir.

Dos anys més tard, aquesta data va ser proclamada DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA. Si expliquem avui i aquí aquest fet és per a fer un modest homenatge a aquelles dones, la història de les quals no es troba gairebé en cap llibre, i és ignorada inclús pels sindicats obrers, com la detantes altres dones que han lluitat i han mort defenent una causa col·lectiva.

ACCIDENT AMB CONFLICTE

La notícia més trista i lamentable d'aquest «Pou» és la de l'accident que va costar la vida al jove garriguenc Simón Ruiz Ortega, de 16 anys, treballador a la Llar del Moble. Un camió que circulava per la carretera de Vic, els dies que l'Autovia es trobava tallada al trànsit, el va atropellar en avançar-lo mentre ell anava en bicicleta i per la seva dreta. Amb diverses ferides de molta consideració i dessagnant-se, va ser traslladat a la Policlínica en una furgoneta. D'allà, als dos dies, va ser traslladat a l'Hospital Clínic on va morir per una complicació inesperada.

Al poble s'han comentat molt els incidents que es van produir durant el seu enterrament, en els quals hi va haver inclús cotxes travessats a la carretera. Aquests incidents no van tenir com a causa l'actitud del mossèn sinó un malentès i un desconeixement dels costums de la Garriga per part dels companys del noi atropellat, i que l'emoció i l'exitació del moment va fer actuar sense reflexionar.

Hem anat a parlar amb la família i així ens ho ha explicat, tot dient-nos que ho publicuéssim perquè la veritat la sabés tothom. Ells ja sabien que no podien anar a l'església ja que venien de l'Hospital, i que la Missa de Difunts se celebraria el dimecres següent com és costum. També ens ha dit la família que si en tot aquest lamentable

afer estan queixosos d'algú, és de la Policlínica i de les assegurances «Santa Lucía» ja que consideren que el seu comportament té molt a desitjar.

Des d'aquí donem el condol a la família i constatem que al poble s'ha comentat més la segona part de l'accident —els incidents— que la primera, que per a nosaltres també té importància: un jove garriguenc ha mort, i en les circumstàncies del seu accident s'ha posat tràgicament en evidència la manca d'una ambulància a la Garriga i la manca d'un banc de sang a Granollers. És possible que el noi hagués mort igualment donada la gravetat de les ferides. Ara sempre ens quedarà el dubte de si la seva mort hagués pogut o no ser evitada si la Garriga i la comarca hagués comptat amb una estructura sanitària mínimament decent.

La Fundació Maurí ha presentat una petició a l'Ajuntament perquè sigui reestructurat el trànsit de la Plaça del Silenci, de manera que s'anul·li la circulació rodada pel davant del Casal dels Avis. Això suposaria un augment quant a la utilització de la plaça pels vianants, i una disminució del perill d'accidents als que estan exposats els nens i els avis que travessen per aquells indrets.

També es demana, per protegir els infants de l'escola de Can Sala, que la Plaça Josep Maurí sigui zona peatonal, en lloc d'ésser únicament una plaça d'aparcament de vehicles.

La instància és signada per un gran nombre d'avis i algunes entitats.

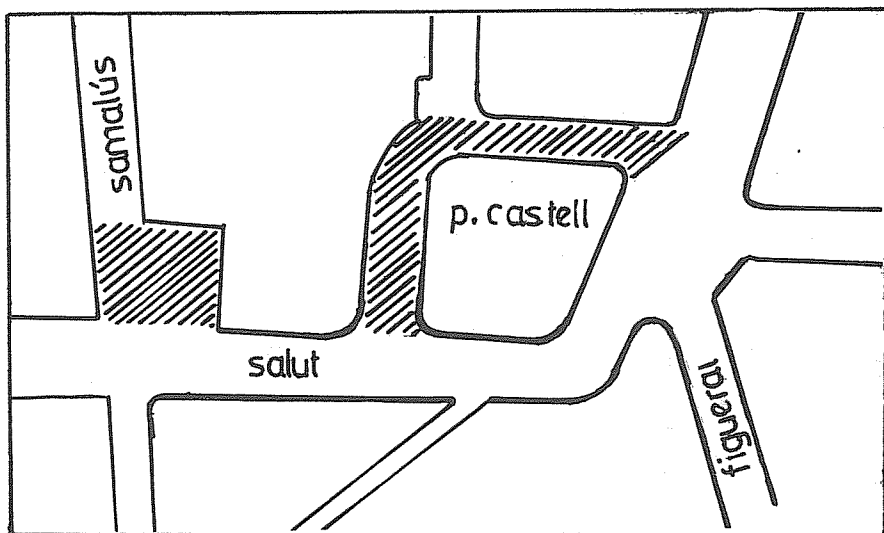
L'INSTITUT, ARA VA DE BO?

Aquesta vegada sembla que això de l'Institut va ben encarrilat. Segons hem pogut assabentar-nos —perquè d'informació pública no n'hi ha hagut— s'ha formulat al Ministeri d'Educació (MEC) una petició perquè sigui construït a la Garriga un «Centro de Enseñanzas Medias y Profesionales», amb la qual cosa se solucionarien a l'hora dos problemes: el de BUP i el de la Formació Professional, que és encara més gros. Han donat suport a la petició les tres associacions de pares dels col·legis del poble i també les del Figueró, Aiguafreda, Cànoves, l'Ametlla, Riells i Bigues. L'Ajuntament de la Garriga ofereix, de manera provisional, les seves dependències com a aules i, a la vegada, cedeix al Ministeri uns terrenys del Pla del Sud-Oest, prop de la pista d'en Nualart, perquè hi sigui construït l'edifici definitiu.

Segons totes les impressions personals de la Delegada i de l'Inspector, sembla que aquest any hi ha més possibilitats d'aconseguir-ho.

Ara només ens cal esperar, tot posant espelmes a San Isidro, que Madridscz contestin afirmativament. Aquesta vegada potser sí que va de bo. Tant de bo!

Des del passat 1 de febrer, un cop trobat un xofer, ja funciona la furgoneta que porta diàriament els nens subnormals cap a l'escola especial Ntra. Sra. de Montserrat de Granollers. Per fi!

Organitzat per l'Associació de Veïns tindrà lloc, obert a tots els garriguencs, el diumenge dia 1 d'abril, un debat públic de les tres candidatures que es presenten a les eleccions municipals. Els temes a tractar seran els diferents punts de vista sobre els problemes de la població. En convocar aquesta Taula Rodona, l'Associació de Veïns pretén oferir als garriguencs una visió de conjunt i de contrast, i un element més de judici per tal d'anar a votar, si és que s'hi va.

El passat mes de febrer, les fortes pluges van ocasionar un gran corriment de terres sobre el tros de l'autovia de l'Ametlla. Va ser tanta la quantitat de terra i pedres que es va esllavissar, que varen ser necessaris quinze dies per treure-la, i de pas, construir-hi una escalonada que evités nous desprendiments. Segons hem pogut saber, això no havia estat construït abans perquè no es van posar d'acord els d'Obres Públiques amb el propietari del terreny afectat. Hi ha qui diu també, que la causa podria estar en el mateix traçat de l'Autovia, travessant terrenys de saulons, la qual cosa fa inevitables els desprendiments.

Els quinze dies que va estar tallat el tros final de l'Autovia, el trànsit va ser desviat per la carretera Nova i la carretera de Vic. Fet aquest, que els garriguencs, i sobretot els veïns de la zona, van notar considerablement.

El dia 24 es va inaugurar oficialment la nova pista poliesportiva a la zona de Ca n'Illa. S'hi va fer un festival amb la participació de totes les entitats esportives que des d'ara en faran ús.

EL MUNICIPAL DE PAISÀ

Quan es formaren les taules electorals va sorprendre als seus components el que hi comparegués un municipal —que estem acostumats a veure cada dia amb el seu uniforme habitual— vestit de paisà. Amb gran discreció i correcció anava d'una secció a l'altra, durant tot el dia, i ningú no sabia ben bé quin paper hi jugava, fins que en la redacció de l'acta s'aclarí: era el representant de l'Administració. Complí com els millors, i quan a quarts de tres de la matinada els presidents i adjunts de les taules, intervents, apoderats i tafaners se'n anaren a dormir, ell portà les actes a Barcelona. D'això se'n diu esperit de servei, tot i que enguany, comparat amb el ja cèlebre 15-J, vam plegar una hora abans, malgrat la soporífera «Marathon» del recompte dels senadors.

El disset de gener se celebrà assemblea de pares al Col·legi La Immaculada (les monges) per tal de renovar la meitat de la junta directiva. No es votaren candidatures tancades sinó que s'anaren elegint persones per a cada un dels càrrecs entre els que bonament es presentaren voluntaris. Això vol dir que es feren cinc votacions directes, lliures i secretes amb els seus corresponents cinc escrutinis públics. Total: gairebé dues hores.

Els alumnes de l'Institut de Granollers, ens han fet arribar un comunicat on ens expliquen les raons de la seva vaga: impedir que sigui aprovat pel Rectorat de la Universitat Central de Barcelona un projecte que detura l'accés dels estudiants als estudis universitaris i que, a la llarga, suposa la desaparició dels estudis nocturns, únic medi que tenen els treballadors per cursar alguna carrera universitària.

F. PLA DROGUERIA
Doma, 3
Tfon. 871 45 24

CANÇÓ

Suggestit per Antoni Molsosa, es convoca un concurs de poemes per acabar una cançó dedicada a la Garriga. Una cançó on seran cantades les benaurances i malasthes del poble per la mateixa gent del poble. Tothom que se senti inspirat pot escriure poemes i enviar-los al «Pou... Bullent», on en farem una tria i acabarem l'oda a la Garriga.

Tots els que enviïn treballs cal que els signin, però garantitzem l'anonimat dels autors un cop es faci pública la cançó.

Els temes a tocar són lliures, tant si són irònics o seriosos, sempre que es facin amb un mínim d'elegància literària i poètica. Es poden cantar les excel·lències de les aigües de la Garriga, riu inclòs, o les bel·leses arquitectòniques de la Plaça de l'església (Ajuntament...).

El que ens demana el músic és que les estrofes tinguin la rítmica que s'ensenya a les estrofes que presentem a continuació.

Les estrofes poden ser de dues metres:

Nombre de síl·labes	Tipus A
5	Canto al meu poble
8	que no és gros ni massa petit
9	és un racó cau de sol i vent
8	vigilat per antics plàtans
9	que li donen ombra i color

Nombre de síl·labes	Tipus B
6	Canto al meu poble
6	perquè els que manen
6	s'aixequin servidors
6	de tota persona
9	i no dels diners miserables

biblioteca de "la Caixa"

noves adquisicions

GENER I FEBRER 1979

SECCIÓ INFANTIL

Les aventures del Dr. Calbot el savi de Vallvidrera
Jo, més dues... fan cinc!
Festes populars de Catalunya
La capseta dels Reis d'Orient i altres contes
Un conte del mar
El cavall encantat i altres contes
El més petit de tots
Margarida
Adivina adivinanza
¡Largar amarras!
Federico García Lorca y los niños
Los niños de los cuentos
Los niños que no eren como niños
La niña sin nombre
El niño llorón
El niño que tenía dos ojos
El niño y el robot
Los niños que no tenían escuelas
El pueblo que se quedó sin niños
El niño gigante
La niña invisible

OBRES GENERALS

Historia General de las civilizaciones - VIII vol.
Almanaque Mundial 1979
Gran Enciclopedia Catalana - XII vol.
Enciclopedia Universal Ilustrada - Suplemento 1971 - 1972
Diccionario de Símbolos
Elogi de la paraula i altres assaigs

FILOSOFIA

El simbolismo en general
Psico-Yoga
Introducción a la psicología del niño
Historia de la Filosofía - II vol.
Diccionario de Filosofía

CIÈNCIES SOCIALS

Fires i mercats a Catalunya
Els Ateneus obrers i la cultura popular a Catalunya
Vint anys de resistència Catalana
Història de les institucions i del moviment cultural a Catalunya
Calendari de llegendes, costums i festes tradicionals catalanes
L'Escola i les seves alternatives de poder
Comentario sistemático a la Constitución

FILOLOGIA

Antropología de la mujer

CIÈNCIES PURES

El chimpancé y los orígenes de la cultura

BELLAS ARTES

Revelo mis fotos
Revelado, copia y ampliación
El laboratorio en casa
Enciclopedia Ilustrada de fotografía amateur
Enciclopedia práctica de la fotografía
Fotografía en color
Arte y técnica en fotografía
La nueva técnica fotográfica
Macrofotografía práctica
Cuerda y cordel
Macramés
Trabajos textiles hilos y tejidos
Guía de refugios de Cataluña
Les obres de restauració de l'Església Parroquial de Sant Pere de Terrassa a finals del segle XIX

LITERATURA

Antologia poètica de Salvador Espriu
Espill o el llibre de les dones
L'Atlàntida
Contes
Curial e Guelfa
Cròniques de la veritat oculta

NOVEL·LA

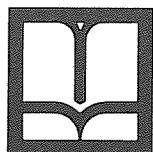
Los bulevares periféricos
Un mundo feliz
Narciso
Jo! memòries d'un metge filòsof

HISTÒRIA I GEOGRAFIA

Filosofía e historia de la Civilización
La nacionalitat Catalana

BIOGRAFIES

Conocer Leonardo de Vinci y su obra
Conocer Oscar Wilde y su obra
Personatges

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"
de Catalunya i Balears

VA DE MÍTINGS I ELECCIONS

RESULTATS

LA GARRIGA

ELECCIONS GENERALS

1r. de Març 1979

— CONGRÉS DE DIPUTATS —

Només com a dada curiosa i perquè futurs historiadors locals la tinguin a l'abast, sense haver de remenar els arxius municipals, donarem la ressenya dels mítings que han estat fets a la Garriga durant la campanya per a les eleccions generals de l'1 de març; tot dient els garriguencs que hi van parlar i l'assistència aproximada.

- Dijous 15 de febrer. 8 vespre. Míting del PSUC. Parlà en Josep Moscart. Unes 150 persones, entre elles, 7 dones.
- Diumenge 18 de febrer. Míting del PSC. 12 del migdia. Parlà en Francesc Viñas. Unes 200 persones, 15 dones.
- Diumenge 18 de febrer. 6 tarda. Míting d'Unió Nacional. Parlà un nebot del Dr. Montal. Pocs homes i poques dones.
- Dimarts 20 de febrer. 8 tarda. Míting de Convergència i Unió. Parlà en Martí Sunyol. Bastants dones i molts homes.
- Dissabte 24 de febrer. 6 tarda. Míting del BEAN. No parlà cap garriguenc. Unes 40 persones, homes i dones per igual.
- Diumenge 25 de febrer. Míting del PSUC. Parla ren Jordi Coromines i en Joan Sallés. Ple com el de Convergència però poques dones.

Ha passat l'hora dels mítings multitudinaris a l'Alhambra?

Si es compara els resultats electorals amb l'assistència als mítings es veu clarament que una cosa i l'altra no tenen res a veure. S'ha votat, en general, per una opció que s'havia pres sense escoltar cap parlament. És possible que, a l'hora de decidir el vot, la televisió hagi fet més que molts discursos i colloquis.

Hi ha algun detall interessant quan es compara els resultats amb els obtinguts el 15-J: Convergència és el partit més votat però ha perdut vots. El PSC-PSOE n'ha guanyat, però, més de tres-cents, l'aparició de vots de l'UCD ha estat fulgurant i espectacular i els vots de C.D i dels PSUC, es mantenen tot havent-ne perdut uns quants.

De tota manera, la dada que no pot passar per alt és el 28 % d'abstenció. Això vol dir que malgrat el barroer xantatge televisiu —«si no votas no tienes derecho a protestar»— molta gent (per no tenir-ho clar, per confusió, per manca de confiança, per desinterès, per deserció o per rebellia) no ha anat a votar.

Si partim de la base que participar no és només votar, l'abstencionisme en el vot, a més de legítim, és coherent amb la manca de participació que es respira a tots els nivells. I amb la manca d'invitació a aquesta participació real i quotidiana per part dels diversos grups polítics organitzats.

Per això l'abstenció no és estranya ni és incoherent. No ho és molt més anar a votar un cop a l'any, i abs-tenir-se dia a dia, fins a les següents eleccions?

Clarinet

CENS	6.060	
VOTANTS	4.331	71'47 %
ABSTENCIÓ	1.729	28'53 %
VOTS NULS	158	
VOTS EN BLANC	8	

CONVERGÈNCIA I UNIÓ	1.268	29'27 %
PSC - PSOE	1.079	24'91 %
UCD	750	17'31 %
PSUC	423	9'76 %
COALICIÓ DEMOCRÀTICA	200	4'61 %
BEAN (Xirinacs)	73	1'67 %
ESQUERRA REPUBLICANA	66	1'52 %
(Barrera)		
PSOE històric	58	
UNIÓ NACIONAL	53	
ORT	20	
DEMOCRACIA SOCIAL CRIST.	20	
PCT	20	
ESTAT CATALÀ	17	
PARTIT SINDICALISTA	17	
UCE	15	
IZQUIERDA REPUBLICANA	13	
FALANGE AUTÈNTICA	10	
PIPPA	8	
PARTIT LLIBERAL	7	
MC - OEC	6	
PTC	6	
LLIBERTAT D'EXPRESSIONÍ	6	
LCR	5	
PARTIT CARLI	5	
EUSKADIKO ESKERRA	4	
P. PROVERISTA	4	
LC	2	
OCE-BR	2	
UNIDAD FALANGISTA	0	

LES LLISTES LLESTES

Les llistes de les tres candidatures que es presenten a les municipals són —el poble n'ha anat ple— el fruit d'un mes de reunions i de negociacions entre uns quants sectors del que en podríem dir *grups de pressió* de la Garriga.

El Pou... no ha estat al marge de tot aquest intríngulis i creu que ha parat bé les antenes per a poder explicar una mica l'entrellat i el procés de cada una.

Pel que fa a la llista de la dreta els anomenats «*Unió d'independents de la Garriga*» el procés, en línies generals, ha estat molt senzill: la candidatura ha estat potenciada i impulsada pels qui s'han destacat tant per donar suport al règim anterior com per la seva actuació en l'ajuntament franquista. Però els seus noms —oh miracle!— no apareixen a la llista. Calia buscar cares noves i gent jove. Malgrat això no han pogut evitar la presència, en un lloc ben destacat, d'una cara que no és nova ni és jove. Sabem que per aquesta tossuderia hi va haver raons, i fortes, ja que la seva figura, juntament amb la d'altres menys destacats però també significatius, perjudicava l'aire de renovació que es pretenia donar a la llista. I l'entronca massa directament amb un passat que sembla en descrèdit.

Quant a les altres dues candidatures, que no po-

dem deixar de diferenciar clarament de la primera, *Convergència i Unió* i *Unió d'Esquerres Garriguenques*, deu ser filar massa prim, però hauria estat clarificador pel poble que gent que ha treballat plegada durant molts anys, es presentés també plegada de carà al treball municipal. I també ens hauria agradat que la composició de les candidatures, o de la candidatura, hagués sorgit d'una àmplia discussió entre molts sectors del poble, partits i sindicats, i amb igualtat de criteris i de condicions. Que s'hagués fet la llista —o les llistes— partint d'uns programes i d'unes persones capaces, elegides per tots, per raó de la seva capacitat i no de la seva militància política o sindical. Ben segur que el resultat d'aquest procés hagués estat positiu.

Però el procés ha estat fet a corre-cuita, sobtadament, parlant primer de llistes i no de programes. I en la dinàmica de les presses no han estat absents els partidismes ni les imposicions. Aquesta és la raó per la qual hi ha dues llistes, aquesta és la raó d'algunes absències, d'algunes presències insospitades mesos enera i d'algunes sobtades vocacions de treball municipal.

Tant de bo al cul del sac no hi quedin les engrunes!

Matilde Martínez

UNIÓ D'ESQUERRES GARRIGUENQUES (U.E.G.)

D.ª NÚRIA ALBÓ CORRONS
D. FRANCESC VIÑAS FAURA
D. JOSÉ MOSCART RAPOSO
D. JOAQUÍN VALENTÍ MARSAL
D. ANTONIO PARDO LUCAS
D. JORDI COROMINAS DULCET
D. ANTONIO GAY CRUSELLAS
D. JOSÉ DOMÍNGUEZ VAQUERO
D. FRANCISCO FUNES MESA
D.ª NEUS VILARÓ JUNCOSA
D. ANTONIO CASTELLS GIRONÉS
D. FRANCISCO SAAVEDRA ZURITA
D. JORGE LLIMARGAS MARSAL

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

D. MARTÍ SUÑOL I GENÍS
D. JOSÉ M.ª VINTRÓ COSTABELLA
D. JUAN PINADELLA FERRER
D.ª ESTER CAMP LLOREDA
D. JUAN HERNANDES OLIVERAS
D. LUIS CODINA GALBANY
D. JOAQUÍN BAUCELLS PUJOL
D. JOSÉ M.ª MALLOL CASTELLS
D. JOSÉ M.ª BUDÓ SOLER
D. GONZALO GIBAJA HURTADO
D. JUAN LLUCIÀ CENDRA
D. ESTEBAN GARRIGA CIRERA
D. JOSÉ TURA BUSQUETS
D. ANDRÉS MAS VENTURA
D.ª MAGDALENA DALMAU TORRUELLA

UNIÓ INDEPENDENTS LA GARRIGA (U.I.L.G.A.)

D. ANTONIO PLANAS PARERAS
D. RAFAEL NUALART DE MONTAGUT
D. JOSÉ MARÍA MOYA PEYPOCH
D. JOSÉ GIRBAU MARQUÉS
D. JOSÉ BAÑOS MUÑOZ
D. JOSÉ MARÍA CENDRA PALOMAS
D. DIEGO FERNÁNDEZ MORALES
D. LUIS VIÑAS VILA
D.ª CONCEPCIÓN NOGUERA SANMARTÍ
D. TOMÁS ESPINASA PRAT
D. JOSÉ RIFÀ BAS
D.ª MATILDE ARNAU GARCÍA
D. FCO. DE ASÍS FONT LASARTE
D. LUIS REIG ROVIRA
D. MANUEL MAS FÁBREGAS

Recuperem la nostra història

ELECCIONS MUNICIPALS

ei! si pot ser

LES DARRERES I LES PROPERES

El dia 14 de gener de 1934, en temps de la República, tingueren lloc a Catalunya les darreres eleccions municipals democràtiques, i m'ha semblat interessant recollir algunes dades d'aquells moments, per recordar una mica la història de la Garriga.

La nostra població fou dividida en dos districtes, i a la vegada dividits aquests en dues seccions. Els garriguencs hagueren de votar per llistes, les quals tenien els noms per a cobrir els dotze llocs a ocupar a l'Ajuntament. Cada llista era un vot i els vuit llocs de la majoria correspongueren d'acord a la llei municipal, a la llista que reuní el major nombre de sufragis. Els quatre llocs de minoria, correspongueren a la llista que seguia amb més vots a la d'abans, pel fet que obtingueren el 10 % del nombre de votants com obligaven les disposicions vigents.

Era la segona vegada que els electors —la primera fou el 17 de desembre de 1933—, podien dipositar la papeleta dins d'un sobre, cosa que equivalia a respectar el secret de la seva votació. I era també la segona ocasió, que les dones podien anar a votar a les municipals, donat que fins la data abans assenyalada, no ho podien fer, demostrant amb aquest nou esdeveniment, que s'havia avançat gràcies a la República, una mica més, almenys en el pla jurídic, en el tracte igualatori de la dona i de l'home.

El resultat de les votacions fou el següent:

Districte primer

	Lliga	Esquerres	Abstencions	Cens
Secció 1.ª	164	79 i 47	154	444
Secció 2.ª	126	23 i 50	158	417

Districte segon

Secció 1.ª	241	43 i 59	189	532
Secció 2.ª	203	89 i 48	165	505

Totals	734	234 i 194	666	1.898
--------	-----	-----------	-----	-------

Del resultat exposat se'n pot deduir una clara igualtat de forces, entre dreta i esquerra, amb una lleugera inclinació de l'opció dretana (306 vots de diferència a favor de la Lliga). També sobressurt una altra referència: el gran percentatge d'abstenció. Veiem el següent: 666 per-

sones, que representen un 34 i escreix per cent, sobre el total censat. O sigui que més d'un terç de la població no va votar.

En sessió del dia primer de febrer, es va constituir el nou Ajuntament i varen nomenar-se els següents càrrecs: Alcalde 1: Esteve Rocafort; Alcalde 2: Joan Morera; Alcalde 3: Ramon Roig; Alcalde 4: Josep Ballús; Conseller 1: Ramon Dachs; Conseller 2: Lluís Oliveras; Conseller 3: Carles de Rossell; Conseller 4: Josep Oliver; Conseller 5: Esteve Oliveras; Conseller 6: Jaume Ventura; Conseller 7: Gastó Comere, i Conseller 8: Joan Pareras. (1)

Bé, fins aquí el record, la constància de dades i les conseqüències que se'n poden treure. A partir d'ara, davant les noves eleccions municipals, les especulacions de vots per a les tres candidatures que es presenten, són totalment imprevisibles. Llàstima que després de 45 anys d'obscuritat, ara, aquí en el nostre poble no s'hagi aconseguit presentar una candidatura unitària amb persones que durant aquests anys hagin estat treballant per la població, i lluitant al mateix temps contra el franquisme de l'Ajuntament, que en pau descansi. Confiam però, —de l'honestedat i capacitat d'alguns no en dubtem, i de l'oportunitisme d'altres tampoc— que tots aquests 39 homes i dones que es presenten a les eleccions, treballin per a la població, ara davant de les municipals, i després de les municipals. A això obliga moralment el fet d'anar i recolzar públicament una candidatura electoral. Que i donar suport públicament a una candidatura electoral. Que hàgim trobat en el nostre poble 39 persones amb aquesta condició, és motiu d'alegria. És allò que se'n diu, políticament, estar de sort. La Garriga, està salvada!

J. G.

(1) És molt interessant seguir els fets comentats, a través del periòdic garriguenc «El Congost», del qual se'n troba una edició completa a la Fundació Josep Maurí. El caire dretà de la publicació esmentada, no li treu l'interès que aporta pel coneixement de la Garriga de fa gairebé mig segle. En especial cal citar sobre el tema electoral el números 3, 13, 18, 19, 21, 24, 26, 43 i 73.

LYDIA

TEIXITS

Barcelona, 21 GRANOLLERS

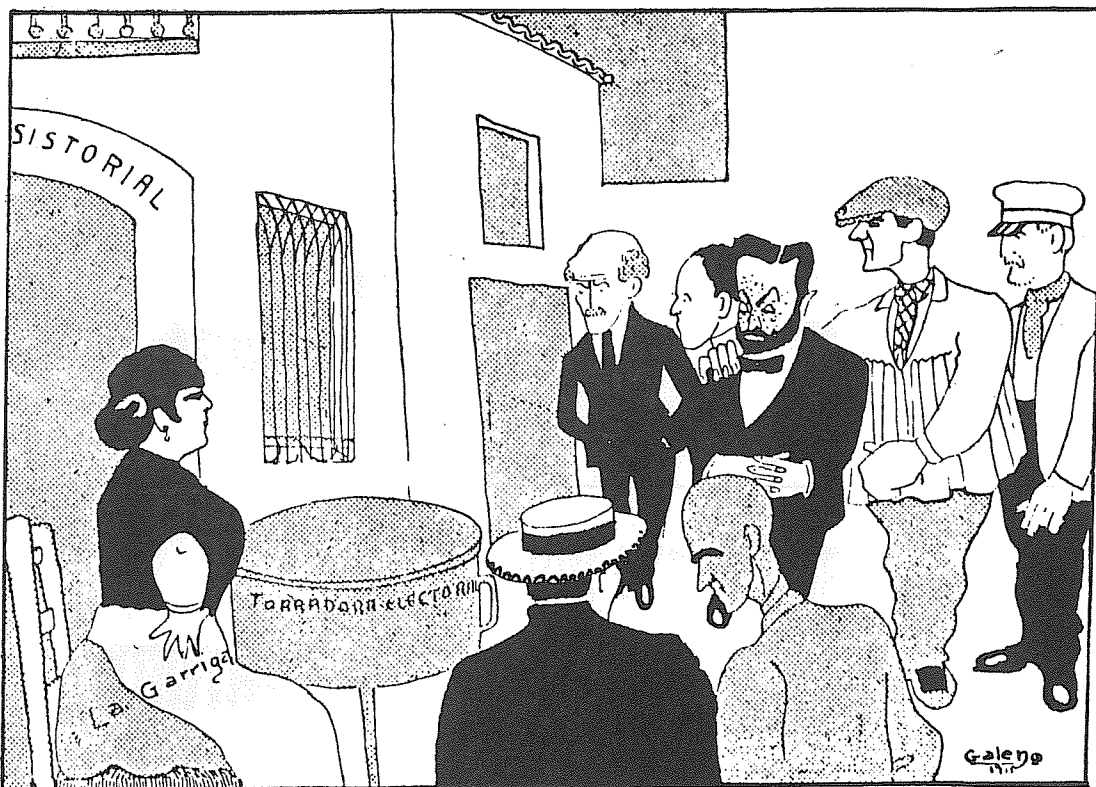
i dixit!

Quan sortirà aquest nombre ja s'haurà fet la proclamació dels candidats que deuen lluitar contra el caciquisme, d'aquest caciquisme que fa més de quaranta anys que mina i còrca a nostre poble, que batega contra el pensament col·lectiu, que va contra tota idea contrària de la pensada per ell que tot ho supedita al seu interès personal, que desafía al poble, que no'l vol seguir i sotsmetre's a la seva autoritat, despreciant el cens, menyspreuant el nombre, volen copar, no respectant ni minories, en una paraula, que considera a tots els que no'l creuen com a paries de la societat.

EL XÀFEC (7-XI-1915)

I és perquè la raó s'imposa i per la llei sempiterna del progrés ha d'anar a baix tot lo dolent. Això ens alenta i ens alentirà sempre a proseguir i a lluitar amb fe, per grosos que siguin els contratemps que patim. Encara que perdem, cacic (que la fatalitat no voldrà que sigui), lluitarem amb fe, convensuts de que la raó s'imposarà si no amb any amb deu.

¿Quina és la tramoia que porten? Ni ells mateixos ho saben. Copos, proclames, estratagemes, demanin la rabia se'ls menja, el despit eis cega.

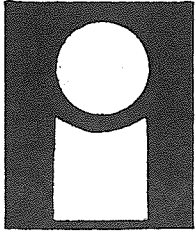

CASTANYADA
ELECTORAL

La Castanyera. — ¡Apa, nois, calentes i grosses!... Veiam quí les treurà del foc enguany que van mal donades.

CINE ALHAMBRA

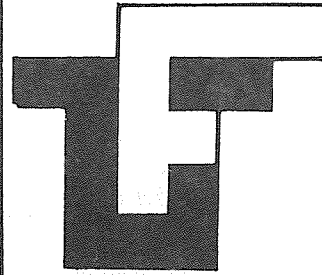
actualidad

PINTOR P. IGLESIAS

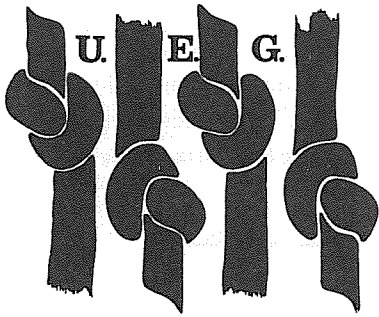
Baños, 12
Teléfono 871 49 36
LA GARRIGA

tapissats ferran

Taller:
Ramón Pareras. 5
Tel. 871 45 75

Particular:
Tel. 871 49 43

votem

Unió d'Esquerres Garriguenques

mm
mudanzas
musquera

POLIGONO INDUSTRIAL CONGOST

PUB/DISCOTECA
SALA DE FIESTAS

Autovia de La Armetia
Km 5400

ambiente juvenil

PUB

abierto a partir de las seis de la tarde

Calabria, 13

FRANKFURT

abierto todo el día

YAU-YAU

QUEVIURES I BOTIFARRES

C'AN TORRENTS

Avda. Onze de Setembre, 86

PAPERERIA

LLIBRERIA

JOGUINES

OBJECTES
DE REGAL

CALÀBRIA, 104
TELÈFON 871 47 74

Digna